



**Πορνεία στο «Δια
και η πορνεία»...**

Τέσσερα

πράγματα

δημιουργούν αμαρτωλούς ερεθισμούς στο σώμα. Ποια είναι αυτά;

Το κοιμηθῆναι εις κόρον, όταν κοιμάται κανείς πολύ. Πράγματι, με τον πολύ ύπνο θρέφεται η σάρκα και δεν μπορεί να ζήσει καθαρή ζωή. Αποκτά τότε μια νωθρότητα ο μοναχός και χάνει το άοκνο, χάνει την αγρυπνία, χάνει την μελέτη. Ο πολύς ύπνος βλάπτει κάθε άνθρωπο που θέλει να επιτύχει κάτι στην ζωή του.

Και φαγείν εις πλησμονήν, και το να τρώγει τόσο, ώστε να χορταίνει.

Η εντολή των Πατέρων είναι να τρώγει κανείς τόσο μόνον, όσο χρειάζεται για να συνεχίσει την ζωή του, και πάντοτε να πεινά. Η πείνα είναι στοχείο μνήμης του Θεού. Αντιθέτως, η πλησμονή της γαστρός είναι χαρακτηριστικό του ανθρώπου ο οποίος ζει χωρίς Θεόν, ο οποίος είναι νωθρός στην πνευματική ζωή του και δεν έχει πνευματική ή άλλη δημιουργία. Δεν ζει φυσικά και ομαλά, γι' αυτό προσπαθεί να αναπληρώσει την φυσικότητα της ζωής του με το πολύ φαγητό. Ιδιαίτερα, αν το φαγητό μας αρέσει, τότε εκεί υπάρχει τέλεια αμαρτία.

Και από ευτραπελίας. Ευτραπελία είναι όχι απλώς να λέγει κανείς ανάρμοστους λόγους, αλλά να είναι και εύκολος στο να τρέπεται σε λόγους. Άνθρωπος επιρρεπής στους λίγους, και αν δεν είναι εν πορνικαίς διαθέσεσι, έστω και καλυμμένες κάτω από μύρια καλύμματα, θα περιπέσει οπωσδήποτε. Διότι το επιρρεπές στους λόγους είναι από τα πιο βασανιστικά στοιχεία για την ζωή των ανθρώπων που θέλουν να αφιερωθούν στον Θεόν και αποκαλύπτει την σκληρότητα της καρδιάς και την απουσία του Θεού.

Όταν έχεις ενώπιόν σου την αίσθηση κάποιου μεγάλου, δεν μιλάς, μόνον τον βλέπεις και ακούς ή απαντάς σε ό,τι σε ρωτά. Το ότι ομιλώ, φανερώνει ότι δεν έχω μπροστά μου το όραμα του Θεού, δεν έχω προοπτική που με οδηγεί στον ουρανό. Τα λόγια είναι σημάδια που κρύβουν όλες τις αμαρτίες, εσωτερικές και εξωτερικές, διότι και ο νους και η καρδιά και η κρίση του ανθρώπου συγχύζονται. Μιλώντας ή ακούγοντας άλλους να μιλούν, συμφύρεσαι με όλον τον κόσμο, τον οποίον φέρνεις μπροστά σου ή σου τον φέρνουν. Ερημώνει τότε η ψυχή σου, ξεγυμνώνεται το πνεύμα σου, και μένει πλέον η σάρκα ανίκανη, να αντισταθμίσει το καλό, οπότε τι θα κάνει; θα πέσει σε όλες τις δυσωδίες.

Και από κοσμήσεως. Κόσμησις είναι η φροντίδα και η περιποίηση του εαυτού μας, του περιβάλλοντός μας, οιαδήποτε πράγματάς μας, το να θέλωμε να γίνονται όλα όμορφα. Ιδιαίτερα η κόσμησις του εαυτού μας - το πλύσιμο, το χτένισμα, το περιποιημένο ρούχο -, όσο και να πούμε ότι μας την επιβάλλει ο χρόνος ή ο χώρος, στην πραγματικότητα δείχνει εσωτερική κοσμικότητα. Το υπερβολικό λοιπόν φαγητό, ο υπερβολικός ύπνος, η ευτραπελία και η κόσμησις πληθύνουν την πορνεία εν τω σώματι.

Από το βιβλίο «ΛΟΓΟΙ ΑΣΚΗΤΙΚΟΙ»

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΣΤΟΝ ΑΒΒΑ ΗΣΑΪΑ

ΣΙΜΩΝΟΠΕΤΡΙΤΗΣ ΑΡΧ. ΑΙΜΙΛΙΑΝΟΣ

Πηγή: tokandylaki.blogspot.gr